Al werkend de wereld rondreizen, een jaloersmakend idee als je vijf dagen per week aan je bureaustoel geplakt zit. Digitale nomaden* **Jennifer Lachs**, **Brendy Batenburg**, **Angela Kreijns** en **Julia Termeer** doen het ieder op hun eigen manier. OPZIJ sprak met hen over hun mooiste ervaringen, maar ook over de nadelen van het digitale nomadenbestaan en wat het betekent om als vrouw dit leven te leiden.

DOOR **NOÉMI PRENT**

*Digitale nomaden zijn mensen die locatieonafhankelijk werken en veelal hun computer en het internet gebruiken om hun werk uit te voeren.

Reportage **digitale nomaden**

Het leven zelf **vormgeven**

De Duitse **Jennifer Lachs** (36), scheikundige, is oprichter van het (internationale) platform Digital Nomad Girls, door insiders afgekort als DNG. Deze online en offline gemeenschap is de afgelopen jaren uitgegroeid tot een begrip onder vrouwelijke digitale nomaden. “Toen ik jaren geleden begon als digitale nomade, zat ik met veel vragen. De groepen waarmee ik mijn vragen toen deelde, vond ik qua toon niet altijd gastvrij voor vrouwen. Daarnaast merkte ik dat ik behoefte had aan het ontmoeten van andere vrouwelijke reizigers,” vertelt Jennifer via FaceTime vanuit Las Palmas, Spanje. “Ik denk dat dat te maken had met het feit dat digitale nomaden vaak ondernemers zijn, een wereld die voorheen vrij masculien was. Dat zie je nu wel veranderen,” benadrukt ze. “Vervolgens heb ik onderzocht of er niet al dergelijke internationale vrouwengemeenschappen bestonden. Tot mijn grote verbazing was dat niet zo.” Digital Nomad Girls was geboren, in eerste instantie als Facebookgroep. “In een paar maanden tijd waren er al enkele duizenden leden.” Inmiddels is het concept uitgebreid met een website, waarbij je lid kunt worden van de DNG Inner Circle. Dit lidmaatschap biedt mogelijkheid tot kennisuitwisseling, netwerkuitbreiding, maar ook virtuele samenwerking, maandelijkse werksessies en nog veel meer. Daarnaast organiseert Jennifer retraites, waarbij Digital Nomad Girls elkaar kunnen ontmoeten en voor een afgebakende periode samen optrekken.

Vertellen waar ze het meest trots op is aangaande haar platform kost de bescheiden Jennifer enige moeite. (lachend) “Het oplichterssyndroom is zo’n probleem bij vrouwen. Dat zie ik bij mezelf, maar ook in mijn eigen community. Maar het meest trots ben ik op het feit dat ik met DNG heb voorzien in een behoefte die er duidelijk was. Vrouwen bij DNG zijn heel positief en bemoedigend naar elkaar toe, er is geen sprake van stereotiep, bitchy geklets. Natuurlijk komt dat omdat er gewoon hele fijne mensen bij de gemeenschap horen, maar het is ook de toon die ik gezet heb. Daar ben behoorlijk trots op.

‘Als reiziger word je behoorlijk minimalistisch. Natuurlijk vind ik het leuk om een nieuwe jurk te kopen, maar mijn prioriteiten zijn veranderd’

Ik denk dat dat anders zou zijn als de community ook uit mannen bestond.”

Terug naar haar oude leven? Ze moet er niet aan denken. Jennifer heeft een PhD op zak en heeft zo’n tien jaar in de wetenschap gewerkt, maar het creatief ondernemerschap smaakt nog steeds beter. “Na zes jaar een totaal andere levensstijl te hebben geleid, zou het heel moeilijk zijn om terug te keren naar mijn oude leven. Vooral als je eenmaal gewend bent geraakt aan de flexibiliteit van dit bestaan. Daarnaast denk ik dat mijn persoonlijke waarden over de jaren heen zijn verschoven. Toen ik tien jaar geleden in Londen woonde, werd ik enthousiast van winkelen. Als reiziger word je behoorlijk minimalistisch. Natuurlijk vind ik het leuk om een nieuwe jurk te kopen, maar mijn prioriteiten zijn veranderd.”

Reisfamilie

Een andere nomadenveteraan is **Angela Kreijns** (38), een bekend gezicht onder Nederlandse digitale nomaden. Onder de naam Dutch Nomad Couple, reist zij al jaren samen met haar partner Tino Kreijns de wereld over. “We hadden een goede baan, een mooi huis, een mooie auto, een goedgevulde kledingkast, we gingen veel uit eten. Het ideale plaatje – niks ontbrak in ons leven,” vertelt Angela. “Maar toen overleed vijf jaar geleden plotseling mijn oma. Ik werd ’s ochtends verdrietig wakker, tikte Tino aan en zei: iedere minuut die voorbijgaat, is een minuut minder dat we bij elkaar kunnen zijn. Op dat moment realiseerde ik me dat ik het anders wilde gaan doen. Ik merkte dat we werden geleefd in plaats van dat we regie hadden over ons eigen leven. Die bewustwording gaf ons de motivatie om te gaan onderzoeken hoe het ook anders kon,” legt ze uit.

Zowel Tino, salesmanager, als Angela, projectleider bij een gemeente, hadden de ambitie om ooit ondernemer te worden. “We wisten alleen nog niet wat. We besloten onze banen op te zeggen, huis en haard te verlaten en in het buitenland te onderzoeken wat voor soort onderneming we dan precies op zouden willen zetten.” Zo geschiedde, in Mexico om precies te zijn. “We boekten een enkeltje naar Cancún en vertrokken vanaf daar naar Tulum. We lazen dat daar een goede vibe was. We zijn er vervolgens drie maanden blijven plakken,” vertelt Angela bevlogen. “Daar zijn we echt tot onszelf gekomen. We moesten bekomen van het afscheid, het

avontuur dat we waren aangegaan.” Hun plan voor een onderneming groeide als vanzelf. “We besloten dat we digitale trainingen willen verkopen, om andere mensen te helpen hun dromen te realiseren. Ondertussen deelden we ons avontuur via sociale media onder de naam Dutch Nomad Couple.” Angela en Tino ontpopten zich tot heuse influencers, en dat leidde tot hun eerste aanvraag. “Een Parijse jongen in Tulum deed ons een voorstel. Hij verhuurde woningen en wilde ons een week woonruimte aanbieden in ruil voor content. Daar is onze influencermarketing gestart. Van daaruit kwamen er steeds meer opdrachten. Eerst voor onszelf, later zijn we anderen gaan helpen met influencermarketing.”

In de jaren die daarop volgden bleven Angela en Tino hun bedrijf, in combinatie met het reizen, samen voortzetten. “Het heeft onze relatie een impuls gegeven. Je leert elkaar nog beter kennen, je krijgt meer diepgang. Ik vind het heel fijn dat ik mijn ervaringen kan delen met mijn man. Ik heb me op reis ook nooit onveilig gevoeld. Het is heel fijn om samen herinneringen te maken,” vertelt ze. “Een hoogtepunt was onze reis naar Patagonië, het uiterste zuidpuntje van de wereld. Een andere mijlpaal was onze reis naar Buenos Aires, daar wilde ik altijd heen. We hebben er de tango gedanst en onze kleine is er verwekt.” Zowel Tino als Angela kregen tijdens het reizen een groeiende kinderwens. “Juist omdat we zo leefden ontstond die behoefte. Op reis heb je alle tijd en ruimte om volop van je kindje te genieten.”

Inmiddels is het koppel een trio dankzij de komst van de kleine Philou. Stoppen met reizen, dat is geen seconde bij hen opgekomen tijdens de zwangerschap. “Ik denk wel dat veel mensen dat verwachtten toen ik mijn zwangerschap aankondigde. Maar wij denken altijd in mogelijkheden. Je gaat kijken naar wat je nodig hebt om met een baby te kunnen reizen. Dat de accommodatie bijvoorbeeld beschikt over een wasmachine, een keuken.” Inmiddels zit de eerste trip met Philou erop. “We zijn net terug van een camperreis van twee maanden door Europa.” Angela kent weinig andere digitale nomaden met kinderen. “We kunnen Philou geen betere leerschool geven dan het laten zien van de wereld.”

Workation

Wie het allemaal net even anders heeft aangepakt, is digitale nomade **Brendy Batenburg** (25). Ze noemt zichzelf ‘parttime digitale nomaad’ en gaat regelmatig op workation “Hoe ik hier precies bij ben gekomen weet ik niet meer, maar op enig moment stuitte ik op blogs van digitale nomaden. Vervolgens ging er een hele wereld voor me open en ben ik er meer over gaan lezen,” vertelt Brendy. “Want ik dacht: hoe mooi zou dat zijn? In het buitenland werken zonder de obstakels van emigreren.” Een paar jaar geleden overwoog Brendy samen met haar vriend te emigreren naar Japan, maar dat verliep niet helemaal zoals ze had gehoopt. “Ik kwam aan in Japan en was van plan daar actief te solliciteren. Dat bleek heel lastig. Op sommige dagen verstuurde ik wel twintig brieven. Nadat we er een maand hadden gewoond, was er nog niks uitgekomen.” Brendy ging terug naar Nederland. “Het voelde als falen. Uiteindelijk kreeg ik een goede en ontzettend leuke baan in Nederland.”

‘Ik merkte dat we werden geleefd in plaats van **dat we regie hadden over ons eigen leven**’

Maar de reishonger bleef aan haar knagen. “Toen ik me begon te verdiepen in het digitale nomadenbestaan, werkte ik voor een gemeente. Ik merkte dat wij daar overwegend locatieonafhankelijk aan het werk waren: ik had maar een of twee fysieke meetings per week. Verder werkte ik vooral vanuit thuis. Toen brandde er opeens een lampje boven mijn hoofd.” Want, dacht Brendy, wat als ik mijn huidige baan nou eens gedeeltelijk vanuit het buitenland kan blijven uitvoeren? “Het was alleen totaal niet gebruikelijk bij mijn werkgever. Toch besloot ik een gesprek aan te vragen bij mijn baas. Het idee was om in 2019 driemaal op workationte gaan, ofwel een aantal weken in het jaar vanuit het buitenland te werken voor mijn baas.” Haar werkgever reageerde zeer positief. “Voorafgaand aan het gesprek heb ik goed nagedacht over een strategie. Iemand gaf als tip mee dat ik na moest denken over wat de werkgever hieruit kon halen. Bijvoorbeeld het aanboren van een nieuwe markt in het buitenland. Een ander advies was bij de werkgever benadrukken hoe belangrijk het voor je is.” Inmiddels is Brendy al twee keer op workationgeweest, naar Bali en recentelijk naar Californië. Eind dit jaar staat haar laatste workation gepland, mogelijk naar Taiwan.

Vioolschool

Wie denkt aan digitale nomaden, denkt algauw aan beroepen zoals virtuele assistenten, websitebouwers en andersoortige digitale beroepen die locatieonafhankelijk werken mogelijk maken. **Julia Termeer,** (27) viooldocente, doorbreekt dit stereotiepe beeld. “Ik was altijd al gepassioneerd over dingen creëren. Toen ik twaalf was schreef ik mijn eerste liedjes voor viool en op dertienjarige leeftijd maakte ik mijn eerste website. Daarnaast was ik altijd al nieuwsgierig naar hoe mensen in andere landen leven,” vertelt Julia. Toen ze voor het eerst hoorde van online ondernemen klonk het haar letterlijk als muziek in de oren. “Met een online vioolschool kun je zowel de wereld ontdekken en tegelijkertijd ontzettend creatief zijn. Want als er iets belangrijk is als online ondernemer, is dat je het leuk vindt om creatief te zijn. Je bent de hele tijd dingen aan het maken: video’s, blogposts, e-boeken, noem het maar op.”

Dit leidde tot de online vioolschool Julia’s Violin Academy. “Toen ik er net mee begon, was ik heel erg onzeker,” licht ze toe. “Er waren zoveel nieuwe dingen die ik moest leren. Ik was bang dat ik er veel tijd in zou stoppen, maar niemand ooit mijn website zou ontdekken.” Die angst bleek ongegrond. Op haar YouTubekanaal Violinspiration startte ze na gedegen onderzoek met het uploaden van vioollesvideo’s. “Het is heel eng om jezelf zo te laten zien. Op YouTube kunnen veel mensen je beoordelen en er iets van vinden.”

> ‘We produceren als digitale nomaden dan wel weinig afval, **al die vluchten zijn niet oké**’

Van het een kwam het ander. Het bedrijf groeide en inmiddels werkt haar vriend ook fulltime voor Julia’s Violin Academy. “We geven nu les aan meer dan 150 studenten over de hele wereld. De leden van mijn website betalen mij een maandelijks bedrag en daarvoor krijgen ze toegang tot een stap-voor-stap leersysteem, ze kunnen meedoen aan dagelijkse digitale groepslessen en ze krijgen video-feedback op hun speelvideo’s.”

Natuurlijk zijn er af en toe hiccups. “Ik reis met enorm veel elektronica. Meestal pak ik de trein, omdat ik het ook belangrijk vind als digitale nomade bezig te zijn met duurzaamheid.” vertelt ze. “Verder moet ik qua accommodatie ook opletten of ik daar wel goed kan filmen. Meestal bezoek ik de toeristische hotspots op een nieuwe plek pas na een paar weken. Eerst heb ik tijd nodig om de filmstudio op te bouwen en in mijn routine te komen.”

Julia is ook lid van Digital Nomad Girls, het platform van Jennifer Lachs. “Ik heb er veel aan gehad om met andere vrouwen te praten die een eigen online bedrijf hebben. In mijn directe omgeving kom ik die mensen niet zo vaak tegen. Als je een online bedrijf wil beginnen moet je van tevoren heel veel investeren. Daardoor is het juist extra belangrijk dat je je met mensen omgeeft die je motiveren om voor je droom te blijven gaan. Daarnaast vind ik het heel leuk om Jennifers bedrijf te ondersteunen.”

-GGT\ FG

Hoewel de vrouwen het digitale nomadenbestaan op een andere manier invullen, is er een gemene deler: het is natuurlijk niet alleen maar rozengeur en maneschijn. “Het wordt gezien als het perfecte leven. Zo van: je doet je laptopje open, je zit op het strand en bent aan het genieten. Het is wel goed als mensen zien dat de realiteit is dat je gewoon eigenaar van een bedrijf bent. Je woont dan wel op een andere plek, maar je moet wel heel hard werken,” benadrukt vioollerares Julia.

Angela maakt in het gesprek een soortgelijk punt. “Het algemene beeld van digitale nomaden is feestende jongeren op het strand, die af en toe achter een laptopje kruipen. Daar associëren Tino en ik onszelf niet mee. Wij zeggen eerder: wij zijn digitale ondernemers. Natuurlijk zijn we niet vies van koffie drinken in een lekkere tent en ook wij hangen graag in hangmatten tussen twee palmbomen.”

Parttime digitale nomade Brendy zet eveneens een kanttekening bij haar levensstijl. Hoewel ze de workationeen leuk experiment vindt, twijfelt ze over de duurzaamheid. “Persoonlijk zou ik nog eens langere tijd op één plek willen wonen. Een paar weken per land is te kort voor mij, je mist echt verdieping.”

Jennifer liep de afgelopen maanden, na zes jaar als digitale nomade te hebben geleefd, ook tegen een aantal obstakels op. “Als reisliefhebster wilde ik altijd nieuwe dingen zien. Maar nu zou ik het prettig vinden iets langer op dezelfde plek te blijven, iets langzamer te reizen. Daarnaast wil ik kijken of ik mijn impact kan beperken. We produceren als digitale nomaden dan wel weinig afval, al die vluchten zijn niet oké.”
En haar toekomstbeeld? “Je ziet steeds meer mensen neigen naar het digitale nomadenbestaan omdat ze klaar zijn met hun 9-tot-5baan, hun hypotheek. Digitale nomaden zitten helemaal aan het andere eind van het spectrum, maar uiteindelijk denk ik dat er een tussenvorm komt. Ik denk dat we steeds meer co-living plekken gaan zien over de wereld, waarbij locatieonafhankelijk, maar wel samen gewerkt wordt. Ook duurzaamheid, een eco-vriendelijke levensstijl, zal belangrijk worden voor de digitale nomade van de toekomst. Digitale nomaden zoals we ze nu kennen, dat is slechts het topje van de ijsberg. Maar er zitten nog zo veel lagen onder.”